

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2019 r.

w sprawie nadania nazwy urzędowej ulicy w Szczecinie

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506); Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje nazwę „ul. Marii Rewaj” – projektowanej prywatnej drodze wewnętrznej usytuowanej w działce nr 34/42 z obrębu ewidencyjnego nr 2132, rozpoczynającej się przy ul. Alpinistów pomiędzy działkami nr 34/41 i nr 34/43, biegnącej w kierunku zachodnim i kończącej się przy granicy działek nr nr 34/36, 34/39 z obrębu ewidencyjnego nr 2132. Położenie ulicy przedstawione jest na załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Szczecin

z dnia.....2019 r.

UZASADNIENIE

Z wnioskiem o nazwanie ulicy imieniem „Marii Rewaj” wystąpiła Sp z o.o. Rebud właściciel działki drogowej. Rada Osiedla Gumieńce i Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosili uwag do ww. propozycji. Komisja Bezpieczeństwa Publicznego i Samorządności R.M. po zasięgnięciu opinii Geodety Miasta postanowiła przychylić się do wniosku i wnieść pod obrady Rady Miasta Szczecin projekt przedmiotowej uchwały.

Maria Rewaj z d. Tylikowska urodziła się 3 maja 1934 r. w Jangrocie. W 1956 r. ukończyła studia chemiczne na Uniwersytecie Poznańskim i podjęła pracę w katedrze Chemii Fizycznej Politechniki Szczecińskiej, dochodząc do stanowiska adiunkta. Rozprawę doktorską obroniła na Wydziale Chemii Politechniki Warszawskiej w styczniu 1965 r. Z Tatrami zetknęła się latem 1956 r., tuż po ukończeniu studiów. Zafascynowana górami, odczuwała niedosyt wywołany ograniczeniem wędrowania po znakowanych szlakach. Jesienią 1956 r. wstąpiła do Klubu Wysokogórskiego, a w lipcu 1957 r., zaledwie trzy miesiące po urodzeniu syna, ukończyła na Hali Gąsienicowej kurs taternicki. Przez przyjaciół nazywana zdrobniale Marylą. Od samego początku swej działalności odznaczała się dobrym przygotowaniem technicznym i kondycyjnym, a równocześnie dużym umiarem w obieraniu celów wspinaczkowych. Wspinała się głównie w męskim towarzystwie, będąc całkowicie równorzędnym partnerem. Nie lubiła "boiskowej" atmosfery Morskiego Oka, dlatego też wszystkie jej ciekawsze przejścia letnie są związane z Tatrami Słowackimi. W sportową eksplorację Tatr wniosła swój trwały wkład jako współautorka pięciu pierwszych przejść. Zimą wspiniała się mniej ale systematycznie, a z przebytych dróg można wymienić takie, jak droga Motyki na południowej ścianie Zamarłej Turni czy Filar Kopy Spadowej. Z czasem przyszły wyjazdy w inne góry: Riła (1964 r.), Alpy Walijskie (1965 r.), Kaukaz (1967 r.) i Alpy Austriackie (1968 r.).

W ciągu całego czasu przynależności do Klubu Wysokogórskiego bardzo czynnie angażowała się w działalność organizacyjną Szczecińskiego Koła. Dowodem sympatii i zaufania, jakim się na tym polu cieszyła był fakt sprawowania przez nią nieprzerwanie od 1962 r. funkcji prezesa Koła. Głównie dzięki jej umiejętności poczynaniom organizacyjnym małe Koło Szczecińskie zawdzięczało miano jednego z najprężniejszych w Klubie Wysokogórskim. Celem, do którego konsekwentnie zmierzała jako prezes Koła, była organizacja lokalnych środowiskowych wypraw eksploracyjnych w góry świata. Szczecińska Wyprawa w Atlas Wysoki w 1969 r. zapoczątkowała ten etap, a w jej organizację włożyła M. Rewaj cały swój entuzjazm, choć obowiązków kierownika podjęła się z dużymi obawami. Jednym z celów wyprawy było dokonanie samodzielnych kobiecych przejść w masywie Dżebel Ajui.

W dniu 19 lipca 1969 r. wraz z partnerką Jolantą Lange weszła w północną ścianę masywu Ajui z zamiarem dokonania przejścia nowej drogi. Zginęły podczas "zjazdu" w trakcie drogi zejściowej.